

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-93/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića predsjednika vijeća, Blanše Turić i mr. sc. Mirjane Juričić, članica vijeća, te sudske savjetnice Tajane Šimunović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. a. c., Z., OIB: ..., protiv tuženika Republike Hrvatske, Povjerenika za informiranje, OIB: ..., uz sudjelovanje zainteresirane osobe V. K. iz Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 10. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja H. a. c., Z. za poništenje rješenja tuženika Republike Hrvatske, Povjerenika za informiranje, klasa: UP/II-008-07/23-01/889, urbroj: 401-01/10-24-2 od 25. ožujka 2024. i odbijanje žalbe zainteresirane osobe V. K. podnesene protiv rješenja H. a. c. klasa: UP/I-008-01/23-01/33, urbroj: 115-03/2-23-3 od 24. listopada 2024.

Obrazloženje

1. Rješenjem tuženika poništeno je rješenje tužitelja H. a. c., klasa: UP/I-008-01/23-01/33, urbroj: 115-03/2-23-3 od 24. listopada 2023. u dijelu pod točkom 2. izreke (točka 1. izreke rješenja), odobreno je V. K. pravo na pristup preslici financijskog plana (troškovnika) za projekt Č. m. z., te preslici dopisa producenta upućenog H. a. c. od 25. listopada 2022. (točka 2. izreke rješenja) te je naloženo tužitelju da postupi sukladno točki 2. izreke rješenja u roku od 8 dana od dana pravomoćnosti rješenja.

2. Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja u bitnom navodi razloge zbog kojih smatra da je njegov tužbeni zahtjev osnovan te u cijelosti osporava pobijano rješenje tuženika. Posebno napominje da je podnositelj zahtjeva odnosno zainteresirana osoba V. K., što osobno, a što putem društva V. d.o.o. čiji je direktor i osoba ovlaštena za zastupanje od osnutka društva ukupno u periodu od 11. ožujka 2019. do 27. ožujka 2024. tužitelju podnio 190 zahtjeva za pristup informacijama. Isti je osobno te putem društva V. d.o.o. i Udruge D. V. čiji je predsjednik i osoba ovlaštena za zastupanje u periodu od 2008. do 2023. ukupno se prijavio 164 puta na javne pozive tužitelja, a u istom periodu su mu odobrena 42 projekta na javnim pozivima tužitelja. Odobravanjem pristupa dokumentima koje u pravilu traži zainteresirana osoba pridonosi se šteti za gospodarske interese prijavitelja na javne pozive tužitelja i pogoduje se podnositelju zahtjeva odnosno isti se stavlja u privilegirani položaj u odnosu na ostale prijavitelje na javne pozive tužitelja koji nemaju pristup dokumentima i podacima kojima ima pristup zainteresirana osoba putem zlouporabe prava na pristup informacijama. Upravo iz navedenih razloga tužitelj je općim aktom, statutom propisano da se dokumentacija

koja se prilaže od strane nositelja projekata prilikom prijave na javne pozive centra te dokumentacija koja se prilaže od strane nositelja projekta, a vezano uz ugovorne obveze nositelja projekta smatra poslovnom tajnom. Vezano uz predmetni troškovnik i sufinanciranje odnosno odustanak od proizvodnje dugometražnog igranog filma Č. m. z. davanje pristupa preslici financijskog plana predmetnog projekta predstavljalo bi reputacijski rizik za producenta A. d.o.o., a osobito cijeneći T. u kojem zainteresirana osoba objavljuje informacije o producentima odnosno nositeljima projekta koji su sufinancirani od strane tužitelja. Zainteresirana osoba informacije kojima joj je omogućen pristup od strane tužitelja u opisanom razdoblju koristio je u pravilu na neprimjeren način. Mnogi korisnici sredstava tužitelja čije je podatke zainteresirana osoba javno objavila obavijestili su tužitelja da su nakon objave podataka od strane podnositelja zahtjeva, u pravilu putem njegovog Facebook računa, bili predmet ružnih komentara i insinucija. Tužitelj smatra da u predmetnom drugostupanjskom postupku nije potpuno utvrđeno činjenično stanje niti je pravilno primijenjeno materijalno pravo te predlaže da ovaj Sud donese presudu kojom će poništiti osporeno rješenje tuženika i odbiti žalbu zainteresirane osobe protiv prvostupanjskog rješenja.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se u tužbi ne mogu iznositi neki novi razlozi za ograničavanje prava na pristup informaciji, jer je tužitelj bio dužan u prvostupanjskom rješenju navesti sve razloge za ograničavanje prava na pristup informacijama, a koji stav je izražen i u praksi ovoga Suda poslovni broj: UsII-133/2022 od 22. srpnja 2022. iz koje u bitnom proizlazi da ovaj Sud nije dužan razmatrati takve nove razloge. Primjenjujući navedena stajališta na konkretni predmet znači da se u upravnom sporu ispituje samo pitanje pravilnosti pozivanja tužitelja na poslovnu tajnu. Vezano za pitanje poslovne tajne tuženik je u osporenom rješenju detaljno opisao praksu ovoga Suda, a u kojoj je jasno zauzet stav da dokumentacija koja se prilaže u javnim pozivima tužitelja ne može predstavljati poslovnu tajnu niti zaštićenu autorsko djelo, pri čemu tuženik ponovno naglašava da se na javnim pozivima tužitelja dodjeljuju javna sredstva osigurana u proračunu na razdjelu Ministarstvu kulture. Smatra da tužitelj niti u tužbi niti u osporenom rješenju ne daje jasne i valjane razloge o tome zbog čega bi se u konkretnom slučaju radilo o poslovnoj tajni, a posebno nije jasno kako bi se utjecalo na poduzetničku slobodu producenta koji je imao zaključen ugovor o sufinanciranju. Drugim riječima nejasno je koji bi se legitimni interes štiti u slučaju traženja dokumentacije iz javnih poziva tužitelja, odnosno prijavitelji na natječaj moraju biti svjesni da njihova natječajna dokumentacija može biti dostupna korisnicima sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama. Smatra da tužitelj samo paušalno navodi da korisnik iznosi neprimjerene komentare, a sve navedeno je bilo predmet razmatranja u rješenju od 1. lipnja 2023. koje je postalo pravomoćno. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev, a u prilogu dostavlja prvostupanjski i drugostupanjski spis predmeta pri čemu napominje da prvostupanjskom spisu prileže informacije koje su predmet postupka.

4. Zainteresirana osoba u ovom upravnom sporu V. K. iz Z. dostavio je odgovor na tužbu u kojem opširno navodi razloge zbog kojih smatra da je tužbeni zahtjev tužitelja neosnovan i izjašnjava se na navode tužitelja u tužbi. Posebno ističe da su apsolutno sve informacije koje je tražio od tužitelja prema Zakonu o pravu na pristup informacijama, uključujući i informaciju za projekt Č. m. z. odnose se na njegov posao novinara i filmskog kritičara, što u ostalom potvrđuje i sam tužitelj makar njegove tekstove na sasvim pogrešan način interpretira. Predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev.

5. Sukladno odredbi članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", 36/24.) odgovori tuženika na tužbu i zainteresirane osobe dostavljeni su tužitelju, no međutim tužitelj se nije očitovao na dostavljene odgovore na tužbu.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja tuženika u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon time što je poništio rješenje tužitelja i odobrio zainteresiranoj osobi pravo na pristup preslici financijskog plana (troškovnika) za projekt Č. m. z. te preslici dopisa producenta upućenog H. a. c. od 25. listopada 2022. i naložio tužitelju da postupi na navedeni način, pri čemu je za svoju odluku dao valjane i argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima u spisu i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

8. Prema podacima u spisu predmeta proizlazi da je zainteresirana osoba 9. listopada 2023. podnijela elektroničkim putem zahtjev za ostvarivanje prava na pristup financijskom planu koji je podnositelj zahtjeva za sufinanciranje proizvodnje filma Č. m. z. priložio prilikom prijave na javni poziv Centra, ugovor između Centra i producenta, svu korespondenciju između producenta i Centra te financijski izvještaj dostavljen od strane producenta. Tužitelj je zainteresiranoj osobi omogućio pristup preslici ugovora o financiranju navedenog projekta te je odbio zahtjev na ostvarivanje prava na pristup informaciji koja se odnosi na pristup financijskom planu priloženom uz prijavu projekta te na korespondenciju između tužitelja i nositelja projekta, a odbacio je dio zahtjeva za ostvarivanje prava na pristup informacijama kojim se traži pristup financijskom izvješću za navedeni film.

9. Naime, nije sporno da tužitelj dodjeljuje javna sredstva osigurana u proračunu na razdjelu ministarstva nadležnog za poslove kulture, a sukladno članku 26. Zakona o audiovizualnim djelatnostima („Narodne novine“ 61/18. i 114/22.), a također nije sporno da financijski plan (troškovnik) predstavlja dokument koji je producent priložio kao dio obvezne dokumentacije po javnom pozivu prvostupanjskog tijela odnosno tužitelja.

10. Prema ocjeni ovoga Suda tuženik osnovano upućuje na odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka i nalazi da na tražene podatke nije moguće primijeniti zakonsko ograničenje iz članka 15. stavka 2. točke 4. Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 25/13., 85/15. i 69/22.) jer se ne radi ili o potencijalnim koautorima audiovizualnog djela ili o ovlaštenim osobama producenta čiji su podaci javno dostupni u sudskom registru. U odnosu na preostali dio financijskog plana (troškovnika) utvrđeno je da isti sadrži podatke o pojedinim troškovima filma s detaljnom razradom stavki troškovnika, no međutim uvidom u troškovnik utvrđeno je da je većina stavki troškovnika navedena općenito, dok se manji dio stavki troškovnika odnosi na konkretne osobe. Osnovano smatra tuženik da traženi dokument ne predstavlja proizvodnu tajnu, niti rezultate konstrukcijskog ili istraživačkog rada, a prvostupanjsko tijelo nije obrazložilo u čemu bi se sastojala šteta i za čije gospodarske interese ako bi se omogućilo pristup podacima sadržanim u troškovniku.

11. Činjenica da su naknadno nastupile okolnosti koje dovode u pitanje opstanak sklopljenog ugovora o sufinanciranju ne znači da financijski plan predstavlja informaciju u odnosu na koju bi prevladavala potreba zaštite prava na ograničenje u odnosu na javni interes, kako to pravilno smatra i tuženik.

12. Prema ocjeni ovoga Suda, odlučne činjenice za pravilno rješenje predmetne stvari utvrđene su na zakonom propisani način, jer se tuženik u osporenom rješenju osnovano pozvao na relevantne odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama i odredbe Opće uredbe o zaštiti podataka kao i Zakona o zaštiti tajnosti podataka

(„Narodne novine“ 108/96.), radi čega poništenjem rješenja tijela prvog stupnja odnosno tužitelja nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

13. Treba posebno istaknuti da na drugačiji zaključak ne upućuju ni tužbeni navodi u kojima tužitelj iznosi nove razloge na kojima, međutim, nije utemeljeno prvostupanjsko rješenje, a niti rješenje tuženika zbog čega ih ovaj Sud nije posebno razmatrao. Naime, sukladno dosljednoj sudskoj praksi ovo tim više što je tužitelj prvostupanjsko tijelo koje je u obvezi razloge za svoju odluku iznijeti u obrazloženju donesene odluke, a ne prvi puta tek u tužbi, radi čega navedeni prigovori nisu od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

14. Trebalo je stoga, na temelju odredbe članka 116. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima tužbu odbiti kao neosnovanu.

U Zagrebu 10. srpnja 2024.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.